

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/29/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200478
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200478.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: EM BOX, s.r.o., Vojtaššákova 551/17, Tvrdošín, IČO: 36 695 076, zastúpený JUDr. Martinom Olosom, M.R. Štefánika 71, Žilina, proti žalovanému: Daňový úrad Žilina, Pobočka daňového úradu Námestovo, Ružová 535/1, Námestovo, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového úradu v Námestove č. 658/230/24685/11/Kuh., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/53/2011-29 zo dňa 11. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/53/2011-29 zo dňa 11. januára 2012 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie Daňového úradu v Námestove č. 658/230/24685/11/Kuh zo dňa 2. mája 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a Daňovému úradu Žilina, Pobočka daňového úradu Námestovo na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 528,61 € v lehote 15 dní a to na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Martina Olosa, advokáta so sídlom v Žiline, M. R. Štefánika 71.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku(d'alej len „O.s.p.“) žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia Daňového úradu v Námestove zo dňa 2. mája 2011 vydaného vo forme oznámenia, ktorým správca dane zamietol odvolanie žalobcu proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Námestovo č. 658/230/9990/11/Kuh zo dňa 21. februára 2011 v zmysle § 47 ods. 5 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. Krajský súd takto rozhodol, keď došiel k záveru, že Daňový úrad v Námestove rozhodol v súlade so zákonom, keď dovolanie žalobcu zamietol s poukazom na ust. § 47 ods. 5 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb., keď vyhodnotil odvolanie podané za daňový subjekt EM BOX, s.r.o., Tvrdošín, ako podané osobou, ktorá nebola oprávnená na podanie odvolania, nakoľko na plnomocenstve zo dňa 15. marca 2011 podanom na Daňovom úrade v Námestove dňa 19. apríla 2011 bol úradne overený podpis až dňa 19. apríla 2011. Podľa názoru krajského súdu, keď odvolanie podal právny zástupca žalobcu JUDr. Martin Olos a predložil plnomocenstvo, na ktorom podpis od konateľa žalobcu bol overený až dňa 19. apríla 2011, bolo to v

rozpore s ust. § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb., pretože predmetné plnomocenstvo doručené Daňovému úradu v Námestove dňa 19. apríla 2011, obsahovalo dátum overenia podpisu až dňa 19. apríla 2011, a právny zástupca žalobcu mohol zastupovať žalobcu až od tohto dátumu, nie skôr.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie Daňového úradu v Námestove zo dňa 2. mája 2011 vydané vo forme oznámenia podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a e/ O.s.p. zruší a vec vráti Daňovému úradu v Námestove na ďalšie konanie. Pokiaľ krajský súd tvrdí, že na predložennom plnomocenstve bol úradne overený podpis až dňa 19. apríla 2011 a že táto skutočnosť má za následok, že odvolanie podala nepríslušná osoba, tak žalobca považuje tento právny názor krajského súdu za nesprávny a v rozpore so zákonom. Ide v podstate o dotváranie znenia zákona (predpisu procesnej povahy) resp. o jeho výklad v neprospech daňového subjektu, čo je vo verejnom práve absolútne neprípustné. Zákon síce vyslovuje požiadavku úradného osvedčenia podpisu splnomocniteľa, avšak skutočnosť, kedy bol podpis splnomocniteľa úradne osvedčený, zákon nijako neupravuje a je plne irelevantná. Preto pokiaľ do rozhodnutia o odvolaní je daňovému úradu do spisu dodatočne doložené plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom, tak správca dane je povinný vykonať procesný úkon zástupcu daňového subjektu akceptovať ako úkon vykonaný oprávnenou osobou a to aj v prípade, ak by žiadne plnomocenstvo nebolo pripojené ku podanému odvolaniu. Podľa žalobcu správca dane je povinný daňový subjekt vyzvať na doloženie plnej moci a na jej predloženie určiť lehotu. Výzva žalovaného pritom neurčovala, či úradne overený podpis má byť vykonaný vlastnoručným podpísaním u notára (resp. na obci), alebo uznaním podpisu za vlastný. V danej veci bolo pritom daňovému úradu plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom na jeho výzvu riadne doručené. Podľa žalobcu je zarážajúce, že rozhodnutie správneho orgánu o odvolaní bolo doručené zástupcovi žalobcu, ktorý však podľa žalovaného je nepríslušnou osobou a spoločnosti žalobcu žalovaný žiadne rozhodnutie nedoručil a samotný postup žalovaného je tak vnútorne rozporný a zmätočný. Ďalej žalobca poukázal vo svojom odvolaní na technické problémy pri osvedčení podpisu v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. v spojitosti s určenými prevádzkovými hodinami notárov a obecných úradov a že samotné odvolanie je na poštách možné podať spravidla do 18.00 hod. a v niektorých mestách i neskôr, pričom lehota určená podľa dní sa v zmysle zákona skončí uplynutím posledného dňa, t.j. polnocou a v danej veci by tak fakticky došlo ku skráteniu lehoty.

V závere svojho odvolania žalobca uviedol, že krajský súd mu odňal možnosť konať pred súdom, nakoľko napriek riadne a včas podanému ospravedlneniu advokáta žalobcu a žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínov vec na pojednávaní dňa 11. januára 2012 rozhodol, pričom zastúpenie advokátom je v správnom súdnictve povinné. Krajský súd tiež opomenul, že od 1. januára 2012 je právnym nástupcom žalovaného Daňový úrad v Žiline. Žalovaný sa písomne ku odvolaniu žalobcu vyjadril a uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 25. júla 2011, ktoré bolo krajskému súdu doručené. Žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu vyjadril a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2, veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu treba považovať za dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy.

Najvyšší súd zistil, že zákonnosť napadnutého rozhodnutia bola namietaná v súvislosti s procesným postupom žalovaného pri vyhodnotení obsahu plnomocenstva zo dňa 15. marca 2011, na základe ktorého odvolanie proti rozhodnutiu Daňového úradu v Námestove zo dňa 2. mája 2011 podal zástupca žalobcu JUDr. Martin Olos.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov daňový subjekt, jeho zákonný zástupca, alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom, alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu. Zástupca koná osobne, ak z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že za zástupcu môže konať aj iná osoba; na takéto konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom. Konanie inej osoby v rozsahu udeleného plnomocenstva sa považuje za konanie zástupcu.

Podľa § 101 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov na daňové konanie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Najvyšší súd poukazuje na to, že plnomocenstvo udeľované na zastupovanie v daňovom konaní má v zmysle ust. § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. prísnejší právny režim ako majú plnomocenstvá udeľované v správnych konaniach, ktoré sa spravujú zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (§ 17 ods. 3). Plnomocenstvo udelené na zastupovanie v daňovom konaní v zmysle ust. 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. vyžaduje úradné overenie podpisu splnomocniteľa. Vzhľadom na to je daný záujem štátu nielen na osvedčení podpisu splnomocniteľa ale tým nepriamo aj dátumu, ku ktorému bolo plnomocenstvo udelené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napriek vyššie uvedenému však uvádza, že z daného skutkového stavu veci s prihliadnutím na doslovnú právnu úpravu ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. nie je možné vyvodiť záver že by odvolanie v danom prípade bolo podané nepríslušnou osobou a to vzhľadom k tomu, že plnomocenstvo zo dňa 15. marca 2011 doručené Daňovému úradu v Námestove dňa 19. apríla 2011, obsahovalo dátum overenia podpisu až dňa 19. apríla 2011. Z gramatického, logického ako i teleologického výkladu tiež nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu zo znenia ustanovenia § 9 ods. 3 uvedeného zákona vyvodiť záver, že právny zástupca daňového subjektu by mohol pred správcou dane zastupovať daňový subjekt až od dátumu osvedčenia podpisu a, že na prípadné právne úkony učinené pred dňom osvedčenia podpisu by sa malo hľadieť ako na neplatné, resp. ako na úkony učinené neoprávnenou osobou. Takýto výklad by bol príliš arbitrárny čo by znamenalo v určitých prípadoch poškodenie daňového subjektu a tiež odňatie možnosti daňovému subjektu konať pred správnym orgánom.

V danom prípade uvedené ustanovenie vyvolávalo príslušné problémy v aplikačnej praxi jednak daňových orgánov, ako i v konaní pred súdmi v rámci súdneho prieskumu podľa piatej časti hlavy druhej O.s.p. Z uvedených dôvodov, keďže ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. spôsobovalo v aplikačnej v praxi problémy, rozhodol sa zákonodarcia z nového daňového poriadku zákona č. 563/2009 Z. z. (§ 9 ods. 3) vypustiť inštitút plnomocenstva s úradne osvedčeným podpisom, ako tomu bolo do 31. decembra 2011.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250 ja ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 250 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a nakoľko mal žalobca v odvolacom konaní úspech, priznal mu i náhradu trov I. stupňového ako i odvolacieho konania v celkovej výške 528,61 €.

Žalobca predložil odvolaciemu súdu špecifikáciu trov konania /strana 41 spisového materiálu/ a jej preštudovaním dospel odvolací súd k záveru, že je v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. a takto uplatnenú náhradu trov konania priznal odvolací súd žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný